

Nr 6.

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1952 vid dess fjärde ordinarie möte samt år 1953 vid dess extraordinarie möte fattade beslut.

Genom en den 24 april 1953 dagtecknad proposition, nr 229, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för samma dag, anhållit om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets församling år 1952 vid dess fjärde ordinarie möte samt år 1953 vid dess extraordinarie möte fattade beslut, vilka, såsom av statsrådsprotokollet framgår, av departementschefen befunnits vara av särskild vikt och av sådan beskaffenhet, att de lämpligen synes böra göras till föremål för en redogörelse till riksdagen och underställas denna för yttrande, nämligen

rekommendation (nr 25) angående integration av Europarådet och OEEC,

rekommendation (nr 26) angående samordning på det ekonomiska området mellan Europarådets medlemsstater och med dessa genom konstitutionella band anknutna transoceaniska länder,

rekommendation (nr 27) angående upprättande av en socialkommitté,

rekommendation (nr 28) angående upprättande av ett europeiskt kreditinstitut för bostadsbyggande,

rekommendation (nr 29) angående skydd av barn i händelse av krig,

rekommendation (nr 30) angående upprättande av ett europeiskt transportråd,

rekommendation (nr 33) angående internationell spridning av böcker, konstföremål och övriga medel avsedda att främja information och undervisning,

rekommendation (nr 37) angående förbindelserna mellan Europarådet och Atlantpakten,

rekommendation (nr 41) angående ändring av Europarådets stadga,

utlåtande (nr 3) angående det bästa sättet att genomföra Storbritanniens förslag,

resolution (nr 26) angående rådgivande församlingens utlåtande över de direktiv rörande utarbetande av ett utkast till fördrag om upprättande av en europeisk politisk union, som godkänts av ad hoc församlingen vid dess möten den 7, 8, 9 och 10 januari 1953.

Texterna till besluten har bilagts propositionen, vartill utskottet får hänvisa.

Utskottet. Den inom Europarådets organ dryftade frågan om en stadgerevision av sådan innebörd, att Europarådets behörighet eventuellt utvidgas till beslutsmässighet på försvarspolitikens område, påkallar i första hand uppmärksamhet. Övriga i propositionen omförmälda beslut av den rådgivande församlingen och vad departementschefen därom anfört ger icke utskottet anledning till särskilt uttalande.

Vad angår det förstnämnda problemet, framhåller utskottet — i anslutning till vad departementschefen meddelat om frågans läge — att det alltjämt är ovisst, huruvida någon stadgeändring av ovan angiven beskaffenhet i nära framtid kommer att aktualiseras. Omständigheter som härvid är att beakta är i första hand: den europeiska försvarsgemenskapen har ännu icke kommit till stånd, än mindre den europeiska politiska union, som behandlas i av församlingen antagen resolution; viktiga delar av hithörande problemkomplex är alltjämt under prövning i ministerkommittén. Utskottet har inhämtat, att ministerkommittén vid sitt senaste sammanträde avböjt att för närvarande vidtaga den av församlingen rekommenderade åtgärden att av NATO begära upplysningar i och för behandling av allmänna europeiska försvarsproblem.

Endast i ministerkommittén kan något för vårt land bindande eller för vår hållning till organisationen avgörande beslut träffas, vilket utskottet vill särskilt understryka.

Utskottet har tidigare i sitt utlåtande nr 5, 1951 — åberopat ånyo i dess utlåtande nr 10, 1952 — erinrat därom, att riksdagen vid behandlingen av frågan om Sveriges anslutning till Europarådet fäst avgörande avseende vid att frågor rörande medlemmarnas försvar enligt stadgan ej faller under rådets kompetens.

Detta förhållande har — såsom framgår av departementschefens redogörelse — beaktats från svensk sida under den preliminära behandling, som hittills förekommit av uppslag till stadgeändringar.

Uti föreliggande, i det föregående karakteriserade läge begränsar utskottet sitt uttalande till vad här förut anförts.

Under åberopande härav får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening giva till känna vad utskottet anfört.

Stockholm den 15 maj 1953.

På utrikesutskottets vägnar:

RICKARD SANDLER.

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Sandler, Sjödahl, Tjällgren, Ohlon, Ewerlöf, Wigforss, Näsgård och Gustaf Karlsson;

från andra kammaren: herrar Pettersson i Dahl, Ohlin, Fast, Hjalmarson, Hall, Andersson i Malmö, von Friesen och Edberg.
